SJORS van de Rebellenclub

Nr. 17
25 APRIL 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

VRAGEN STAAT VRIJ

Mary Schils in Amstenrade, Mientje v. d. Schoot in Moergestel en Jan Jansen in Sevenum hebben ons inlichtingen gevraagd over de Nederlands/Weense operettester Johan Heesters en de Franse zanger Charles Aznavour. Op deze bladzijde voldoen we aan hun verzoek.

Charles Aznavour

Charles Aznavour werd in het jaar 1924 geboren in Parijs, waar zijn vader een restaurant had. Oorspronkelijk kwam de familie uit Armenië en Charles kreeg bij zijn geboorte de voornaam Chalnough, die later werd veranderd in Charles. Zijn werkelijke achternaam luidt Aznavourian. Van zijn vader Misha leerde hij liederen uit Armenië en toen hij drie jaar oud was, mocht hij voor de gasten in het restaurant zingen. Helaas was zijn vader geen goed zakenman en het gevolg daarvan was, dat het restaurant failliet ging en verkocht moest worden. Charles was toen negen jaar en hij moest nu

CHARLES AZNAVOUR

gaan meehelpen om de kost te verdienen. Hij wilde erg graag zanger worden, ofschoon dit een hopeloze zaak leek, aangezien een van zijn stembanden verlamd was. Toch heeft hij doorgezet. Hij deed mee aan een wedstrijd, waarin hij won met enkele Kaukasische dansen. Het gevolg hiervan was, dat hij aangenomen werd als kozakkendanser in een klein restaurant. Niet veel later kwam hij op een echt podium te staan. Hij speelde in het toneelstuk „Emil en zijn detectives", hij imiteerde Charlie Chaplin en hij speelde de rol van de jonge koning Hendrik IV in een toneelstuk van Bourdet.

De wereldoorlog verhinderde hem de opleiding te volgen, waarvoor hij gespaard had. Hij probeerde in die tijd iets te verdienen als krantenjongen en zelfs als papierprikker in de Parijse parken. In die tijd ontmoette hij zijn latere vriend George Roche. Samen met hem vormde hij een zangduo, dat al gauw de aandacht trok. Ondanks een uitnodiging van de zangeres Edith Piaf om in Parijs bij haar te zingen ging het duo naar Amerika en Canada, waar ze veel geld verdienden. Toen Charles weer in Parijs terug was, werd hij secretaris en chauffeur van Edith Piaf. In zijn vrije tijd schreef hij liedjes, die veel succes hadden. Sommige daarvan werden gezongen door Juliette Greco, Edith Piaf, Gilbert Bécaud, Maurice Chevalier en Charles Trenet. Charles verscheen weer op de planken in de grote Parijse theaters, maar hij werd aanvankelijk afgekraakt door de critici. Precies een jaar later echter stond hij aan de top en daar is hij tot nu toe gebleven.

Charles Aznavour heeft een dochter, Patricia, en een zoon, Charles. Hij woont in een kasteel in Montfort-l'Amaury, even buiten Parijs. Voor zijn ouders heeft hij in Zuid-Frankrijk een huis laten bouwen. Zijn hobby's zijn paardrijden, filmen, fotograferen en het verzamelen van antiquiteiten.

Johan Heesters

Johan Heesters werd op 5 december 1903 in Amersfoort geboren. Later verhuisde het gezin (Johan had drie broers) naar Baarn en vandaar naar Amsterdam-West. Johan (die thuis Jopie werd genoemd) werd leerling van de Sint-Cornelisschool aan de Kanaalstraat en lid van het jongenskoor van Hubert Cuypers. Na zijn schooltijd kwam hij als jongste bediende op de Rotterdamse Bank. In de pauzes tijdens het kantoorwerk declameerde hij gedichten voor zijn collega's en het succes dat hij daarmee behaalde deed hem besluiten zich te wenden tot de grote dr. Willem Rooyaards. Deze engageerde hem voor een loon van veertig gulden in de maand.

Het is nu al meer dan veertig jaar geleden dat Johan Heesters (die door collega's en vrienden nog altijd Jopie wordt genoemd) zijn toneelloopbaan begon in het gezelschap van Willem Rooyaards. Vier jaar lang was hij er volontair te midden van grote sterren als Louis Saalborn, mevrouw Bouwmeester en Paul Huf. In het stuk „Een droomspel" moest hij samen met Enny Mols-de Leeuwe een liedje zingen en dat had zoveel succes, dat zijn collega's hem aanraadden naar de operette te gaan. Heesters deed het en het bleek een goed besluit te zijn geweest, want in de operette van Louis Bouwmeester kreeg hij de ene hoofdrol na de andere. Toen Bouwmeester naar de revue overstapte, verliet Heesters hem. In die tijd zong hij bij verschillende Nederlandse gezelschappen. Tijdens een optreden in Rotterdam leerde hij zijn toekomstige vrouw kennen, Wieske Ghijs uit België, die evenals hijzelf operettester was. In 1934 kreeg Heesters een aanbod om te komen proefzingen voor de „Volksoper" in Wenen. Hij werd uit eenentwintig kandidaten gekozen en zong de titelrol in de operette „Der Bettelstudent" van Millöcker. Al gauw daarna werd Johan Heesters ook op het witte doek een bekende figuur. Zijn films oogstten veel succes. Tegenwoordig speelt Heesters ook weer toneel en treedt hij op voor de Oostenrijkse en de Duitse televisie. Hoewel hij al dertig jaar in Wenen woont, is hij steeds Nederlander gebleven. Hij speelt nu in Nederland een van de hoofdrollen in de musical „Sound of Music". Heesters heeft twee dochters, Wiesje, die regie-assistente is bij de Oostenrijkse televisie, en Nicole, die net als haar vader aan het toneel is gegaan.

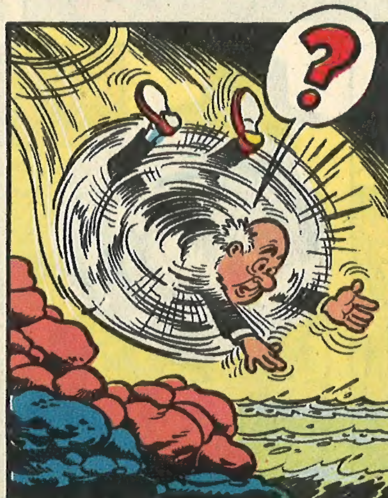
JOHAN HEESTERS

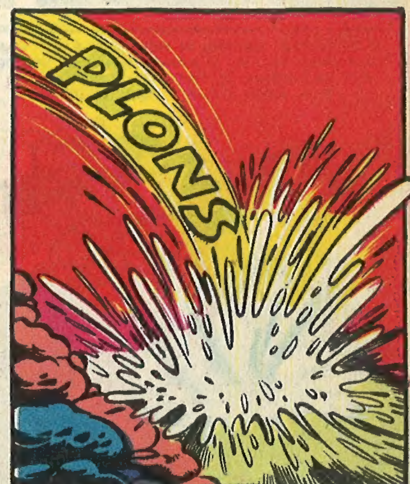

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

DE COMMISSARIS HAD MET ZIJN POLITIEBOOT HET ONDERWATERVAARTUIG, WAARIN BEN BONKERT EN ZIJN BENDE ZICH BEVONDEN, HEEL LISTIG ACHTERUIT GEDRONGEN. HET VAARTUIG, DE UITVINDING VAN PROFESSOR PIECKER, ZAT NU MUURVAST TUSSEN DE ROTSEN.

HOERA!
MIJN BOOT IS TERUG! MIJN UITVINDING IS GERED!

BEN BONKERT ZIT IN DE VAL! HOERA! DE SCHATTEN DER ZEE BLIJVEN DUS TÓCH VOOR DE WETENSCHAP BEWAARD!
IK GA ER-OP AF!

?

PLONS

BLURPS... BLOEPS... BLLAAA...

HÈ, PROFESSOR TOCH, WAT DOM! U DOET VERSCHRIKKELIJK GEVAARLIJK! WACHT TOCH RUSTIG AF, WAT DE POLITIE GAAT DOEN!
BLUBS... BLWATER... WL-VRE-WE-SELIJK... WL-VIES! BWLA!

JA, HALLO! HIER POLITIE! WIE ZIJN JULLIE DAAR BIJ DE WATERKANT? HET IS STRENG VERBODEN JE TE BEWEGEN!
WIJ HEBBEN GEEN KWAAD IN DE ZIN! U HEBT ONS GERED!
U HEBT BEN BONKERT GEVANGEN!

?
WE ZIJN BLIJ, DAT U ER BENT, COMMISSARIS! HET VUUR OP DE ROTSEN HEEFT U DE WEG HIERNAAR TOE GEWEZEN! EN IN DAT VREEMDE VAARTUIG NAAST UW SCHIP ZITTEN DE SLUWE BEN BONKERT EN ZIJN BENDE OPGESLOTEN...
...MET EEN SCHAT, DIE ZIJ VAN DE ZEEBODEM HEBBEN WEGGEROOFD!

BEN BONKERT, MET DIE MOOIE SCHAT VAN JOU ZITTEN WE ALS RATTEN IN DE VAL! DAT HEB JE ONS WEER FIJN GELEVERD!

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

NEE, MENEER. INDIANEN KOMEN NOOIT RECHT OP JE AF. INDIANEN KUNNEN GOED SLUIPEN.
IK MERK DAT JE VERSTAND HELDERDER IS DAN JE HUID, BESTE SAM.

HET ZIJN SOLDATEN VAN FORT INGE. ER IS VAST IETS BIJZONDERS GEBEURD!

GOEDENDAG, HEREN. IK BEN SERGEANT VAN FORT INGE. IK ZOU U AANRADEN NIET VERDER DIT GEBIED IN TE TREKKEN. DE INDIANEN ZIJN WEER OP HET OORLOGSPAD.

DE SERGEANT VERTELT, DAT DE COMMANCHEN EEN GROEPJE APACHEN HEBBEN AANGEVALLEN EN GEDOOD...

EN DAT AFGEVAARDIGDEN VAN DE APACHEN DAAROP NAAR FORT INGE ZIJN GEGAAN OM SCHADEVERGOEDING TE EISEN...

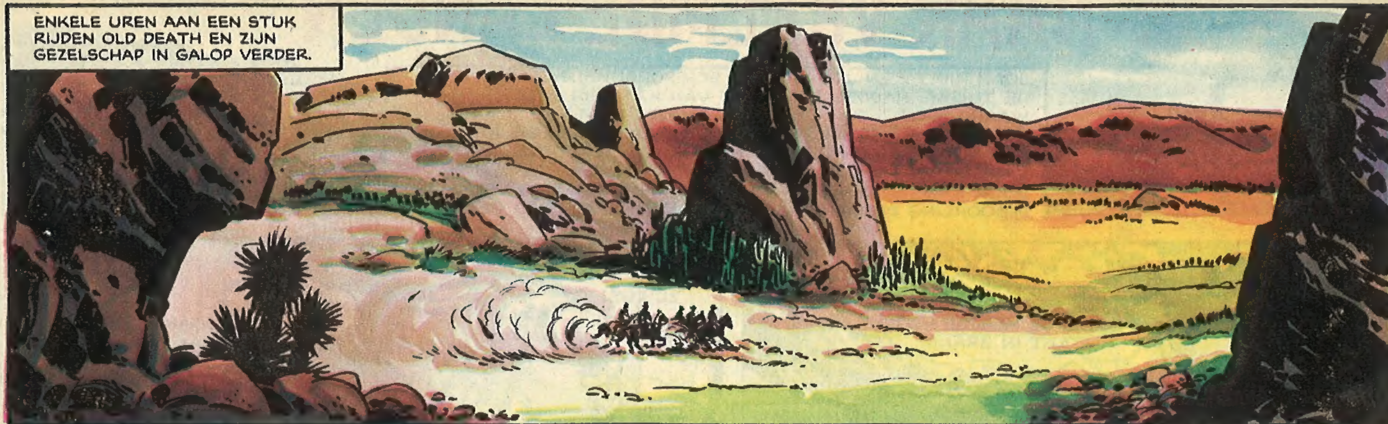

MAAR DAT OOK ZIJ DOOR DE COMMANCHEN VANUIT EEN HINDERLAAG WERDEN AANGEVALLEN. ÉÉN ENKELE APACHE HAD HET ER LEVEND AFGEBRACHT. HIJ WAS ZWAAR GEWOND.

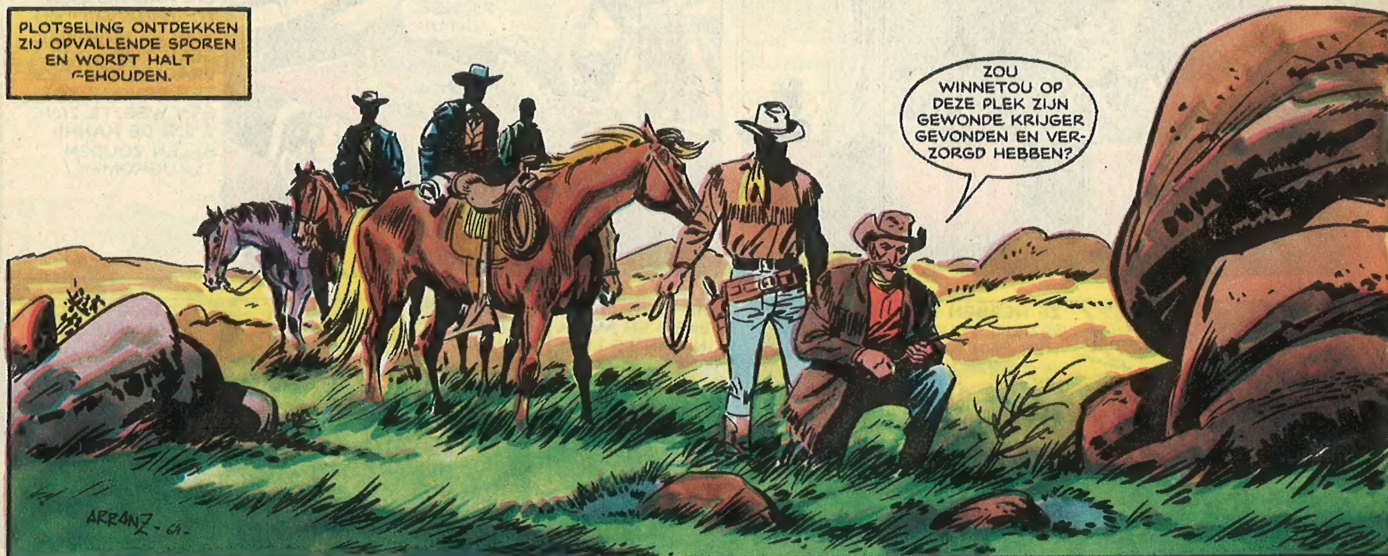

KORT DAAROP WAS HET GROTE OPPERHOOFD WINNETOU IN HET FORT VERSCHENEN. OP ZOEK NAAR ZIJN KRIJGERS.

NADAT HIJ AAN ALLE BLANKEN DE OORLOG HAD VERKLAARD EN HAD GEZWOREN DE GEVALLENEN TE ZULLEN WREKEN, WAS HIJ ONMIDDELLIJK WEER VERTROKKEN.

DIE OVERVALLEN HEBBEN DUS ZO MAAR KUNNEN PLAATS VINDEN IN EEN GEBIED, DAT ONDER BESCHERMING VAN AMERIKAANSE TROEPEN STAAT??? GEEN WONDER DAT DE APACHEN DE STRIJDBIJL WEER HEBBEN OPGEGRAVEN!

U BENT IN ELK GEVAL GEWAARSCHUWD, HEREN. DEZE OMGEVING IS ERG GEVAARLIJK!

ENKELE UREN AAN EEN STUK RIJDEN OLD DEATH EN ZIJN GEZELSCHAP IN GALOP VERDER.

PLOTSELING ONTDEKKEN ZIJ OPVALLENDE SPOREN EN WORDT HALT GEHOUDEN.
ZOU WINNETOU OP DEZE PLEK ZIJN GEWONDE KRIJGER GEVONDEN EN VERZORGD HEBBEN?
ARRANZ

HET WORDT AL DONKER. LATEN WIJ HIER ONS KAMP VOOR DE NACHT OPSLAAN.
OP HET OGENBLIK IS HET HIER NOGAL RUSTIG. TOCH GELOOF IK DAT DE INDIANEN NIET VER WEG ZIJN.

OCH, VOOR DE COMMANCHEN BEN IK NIET BANG. ZIJ ZIJN VRIENDEN VAN MIJ.
TOCH VIND IK HET VERSTANDIG, DAT WIJ OM BEURTEN DE WACHT HOUDEN.

DE ZES MANNEN RICHTEN HUN KAMPEMENT IN EN BEREIDEN EEN SOBERE MAALTIJD.

KIJK EENS! DE 'PAARDEN WORDEN ONRUSTIG. ER MOET HIER IN DE BUURT IETS AAN DE HAND ZIJN.

LATEN WE GEWOON BLIJVEN DOORPRATEN. MAAR ONS ZO MIN MOGELIJK BEWEGEN.

SAM WEET DAT ER IEMAND IS... HIJ ZIET TWEE OGEN...

NAAR VREEMDE LANDEN

JOAN RIDLEY EN JOE WILSON, SCHIPBREUKELINGEN VAN DE THISBE, HADDEN EEN BRIEF VAN KAPITEIN SELBY, WAARIN STOND DAT DE REDER PROUST HEM HAD BEVOLEN HET SCHIP TE LATEN VERGAAN. TOEN DE JONGELUI MET HUN VRIEND MOTU OP MONORAKA-EILAND NAAR JOANS VADER ZOCHTEN, DIE DAAR WAS VERDWENEN, WERDEN ZE DOOR KANNIBALEN GEVANGENGENOMEN. VATU, DE VREEMDE INBOORLING DIE AL EENS EERDER JOES LEVEN HAD GERED, PROBEERDE HEN TE REDDEN.

JOAN KON HET HAAST NIET GELOVEN: VATU, DIE GROTE INBOORLING, WAS HAAR EIGEN VADER! MAAR WAAROM HAD HIJ ZICH ZO VERMOMD? NU WAS ER EVENWEL GEEN TIJD VOOR VRAGEN, ZE MOESTEN ERVOOR ZORGEN WEG TE ZIJN, VOOR DE KANNIBALEN ZOUDEN TERUGKOMEN.

ONDANKS EEN REGEN VAN SPEREN GELUKTE HET DE VIER WEG TE ROEIEN.

DE RIVIER DOOR DE JUNGLE HAD VELE DIEPE BOCHTEN. GEVOLGD DOOR ENKELE KRIJGERS RENDE TENDAI DOOR HET OERWOUD. HIJ HAD HET PLAN HET VIERTAL VLAK NA ZO'N BOCHT OP TE VANGEN...

GOEIE GENADE, ZE LATEN DE BOOM VALLEN!
DOORROEIEN, ZO VLUG JE KAN! ROEIEN!

DAT WAS OP HET NIPPERTJE! ÉÉN SECONDE EERDER EN WE WAREN ER GEWEEST!
ENIGE TIJD LATER MAAKTEN ZE KAMP VOOR DE NACHT!

O, JOAN, WAT VIND IK HET HEERLIJK JE WEER HEELHUIDS TERUG TE ZIEN!
JE MOET ONS ALLES VERTELLEN, PAPS! HOE BEN JE ALS INBOORLING IN DAT DORP TERECHTGEKOMEN?

LUISTER: KOBO, DE MEDICIJNMAN, EN ZIJN KRIJGERS VERHINDERDEN DE INBOORLINGEN OP MIJN PLANTAGE OM VOOR MIJ TE WERKEN. IK VERMOMDE ME OM ZO KOBO IN HANDEN TE KUNNEN KRIJGEN.

SJONGE, MENEER, TOEN U DE EERSTE KEER MIJN LEVEN REDDE, VERMOEDDE IK GEEN MOMENT DAT U DE MAN WAS DIE WIJ ZOCHTEN!

MENEER RIDLEY ZEI DAT ZE NIETS MEER TE VREZEN HADDEN, NU DE HEILIGE HUT VERWOEST WAS, WANT KOBO HAD DAARDOOR DE MACHT OVER DE KANNIBALEN VERLOREN. JOAN EN JOE VERTELDEN NU ALLES OVER HET VERGAAN VAN DE THISBE EN OVER DE GEMENE ROL DIE DE REDER PROUST HAD GESPEELD.

PROUST IS DUS NOG STEEDS HIER IN HET OERWOUD? MISSCHIEN IS HIJ IN HANDEN VAN DE KANNIBALEN GEVALLEN. MAAR ALS HET HEM GELUKT MOCHT ZIJN HET VASTELAND TE BEREIKEN, ZAL IK ERVOOR ZORGEN DAT HIJ ZIJN GERECHTE STRAF NIET ONTGAAT.

DE VOLGENDE MORGEN
EEN BOOT! VAN WIE ZOU DIE ZIJN?
DAARMEE IS PROUST NAAR DIT EILAND GEKOMEN! HIJ IS DUS NOG HIER!
ALS HIJ AAN BOORD IS, ZAL IK HEM EENS...

PROUST!!
BLIJF STAAN, JULLIE ALLEMAAL! JULLIE ZIJN DAN WEL AAN DE KANNIBALEN ONTSNAPT, MAAR NOG NIET AAN MIJ! GEEF OP DIE BRIEF VAN KAPITEIN SELBY!

MAAR DE SCHURK HAD BUITEN MENEER RIDLEY GEREKEND...
MOOI GEDAAN! HOUD HEM!

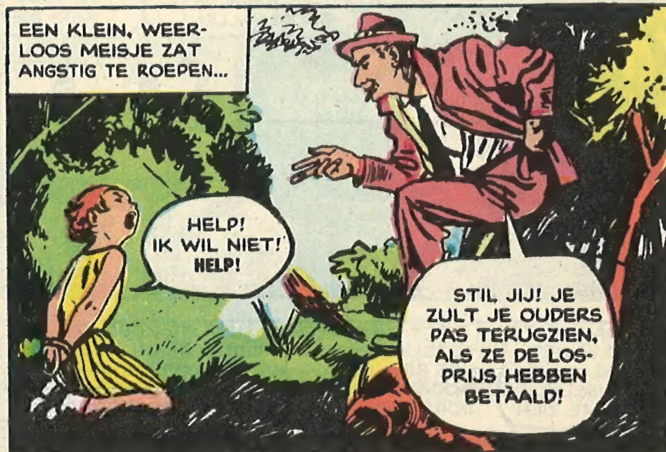

IK ZAL JE BRENGEN, WAAR JE THUISHOORT: ACHTER DE TRALIES, BEGREPEN?!
IK MAAK DE BOOT VAST STARTKLAAR!
EEN HELE TIJD DAARNA...

IK HAD NOOIT GEDACHT NOG EENS HEELHUIDS TERUG TE KOMEN!
VADER, IK BEN ZO BLIJ!
IK VIND DAT WIJ ALLEMAAL, EN MOTU OOK, MAAR EENS LEKKER VAKANTIE MOESTEN GAAN HOUDEN!
EINDE

De vrolijke vijf

Tijdens een wandeling in de omgeving van de school hoorden de vijf vriendinnen een angstkreet. Onder aanvoering van Judith slopen ze zachtjes naar de plaats des onheils. . .

van de Edelweiss-school

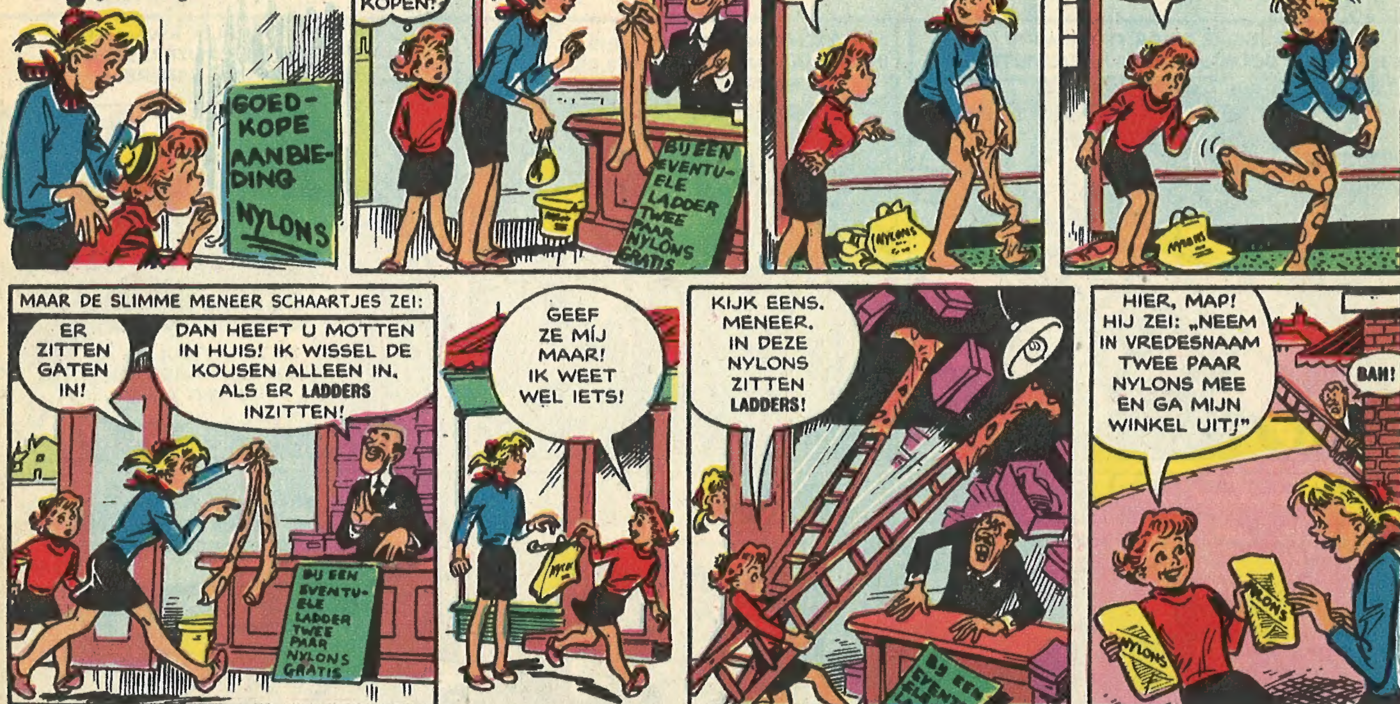

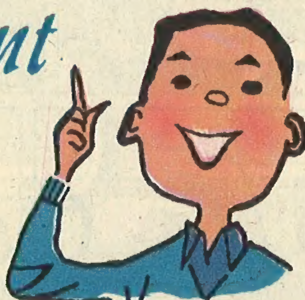

WAT ZOUDEN DAT VOOR PLANNEN ZIJN?...

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Wim Spruit (11), Geelvinckstraat 88, Velsen-Noord, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: accordeonmuziek, lezen en nieuwsfoto's. • *Alie Kuik (15), Arminiusplein 11, Oudewater,* wil corresponderen met een jongen tussen zestien en negentien jaar. Hobby's: moderne muziek, lezen, sport, zwemmen, ballet en dieren • *Willy Greven (15), Dr. Kuyperstraat 14, Silvolde (Gld.),* wil corresponderen met een jongen van vijftien of zestien jaar. Hobby's: tekenen, moderne muziek en lezen. • *Piet Knoben, Rosslag 4, Herten (L.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van zestien jaar. • *René Rentier (13), Kerkhofslaan 19, Sneek (Fr.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. • *Anne-Mary Otte (15), Schoolstraat 5, Nijverdal (Ov.)* en *Anneke Verschoor (15), Parallelweg 9, Nijverdal (Ov.),* willen corresponderen met twee jongens tussen zestien en achttien jaar. • Welk Indisch meisje van vijftien of zestien jaar wil corresponderen met *Bert Zelissen, Akerstraat 172, Heerlen?* Hobby's: teenagermuziek en film. • Twee jongens: *P.C. Holleman (16), Blokweg 45, Rotterdam,* en *G. Peeman (15), Blokweg 46, Rotterdam,* willen corresponderen met twee meisjes van ongeveer hun leeftijd. • *Jules Kukenheim, Neerkanne 27, Buitenveldert, Amsterdam-Zuid,* wil corresponderen met een jongen van tien of elf jaar. Hobby: speldjes. • *Ide van Kammen (16), Molenbuurt 81d, Engwierum (Fr.),* zoekt een correspondentievriend van zijn leeftijd uit Nederland. Hobby's: muziek, gitaar en accordeon. • *Albert Kruiter (15), Tuinlaan 11, Onstwedde (Gron.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: Cliff Richard. • *Hans Roor (15), Jeroen Boschstraat 19, Sittard,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Ook wil hij suikerzakjes ruilen voor postzegels. • *Henny van Oostrom (16), Kanaalstraat 4, Purmerend (N.-H.),* zoekt een correspondentievriendin in Noord-Holland. Hobby's: dansen, moderne muziek, volley, suikerzakjes, lucifersmerken. • *Ria Duijvesteijn (16), Gantel 7, Poeldijk (Z.-H.),* wil corresponderen met een jongen van zestien of zeventien jaar, liefst uit België. Hobby's: zwemmen en tennissen. • *Plonie Baan (16), Hoofdstraat 30, Dubbeldam,* wil corresponderen met een ned. herv. of geref. jongen of meisje van zestien of zeventien jaar. Hobby: zingen. • *Ineke v. d. Heide (16), Lierstraat 15, IJmuiden* en *Albertine Schilthuizen (16), Watermanstraat 20, IJmuiden,* willen corresponderen met een ned. herv. jongen van hun leeftijd of ouder. • *Corinne Rosbender (13), Kroppestraat 9, Swalmen (L.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd, liefst uit Groningen of Friesland. Hobby's: tekenen, handwerken en foto's van filmsterren. • *Tini Slotboom (13), Dr. de Visserstraat 40, Veenendaal (Utr.)* en *Annie Scheffer (13), Valleiweg 113, Rhenen (Utr.),* willen corresponderen met een jongen van hun leeftijd. • *Bélèn Stift (14), H. Casamirstraat 20, Delft,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd uit Engeland. Wie heeft adressen?

In Den Haag bestaat een club, die zieke kinderen helpt hun verzameling(en) uit te breiden. Wie iets kan missen, bijvoorbeeld suikerzakjes, postzegels, speldjes, kan dat sturen naar: *Ziekenpostclub, Veenendaalkade 463, Den Haag.*

Wil je postzegels of speldjes ruilen? Bij *Ruilclub „De Ruil", Bergstraat 37, Wijk en Aalburg (N.-Br.),* zijn adressen verkrijgbaar!

De leerlingen van de tweede klas van de openbare uloschool in Noord-Scharwoude willen corresponderen met jongens en meisjes van dertien, veertien of vijftien jaar in Engeland. Heeft iemand adressen beschikbaar? Schrijf dan aan *L. Pander, Jul. v. Stolbergstraat 30, Noord-Scharwoude (N.-H.).*

Dit is **MINIDAM**...
het opbouwstadje
uit De Gruyter's
Snoepje van de Week.

Iedere week,
dit hele jaar, krijg je
er weer een compleet
deel bij.

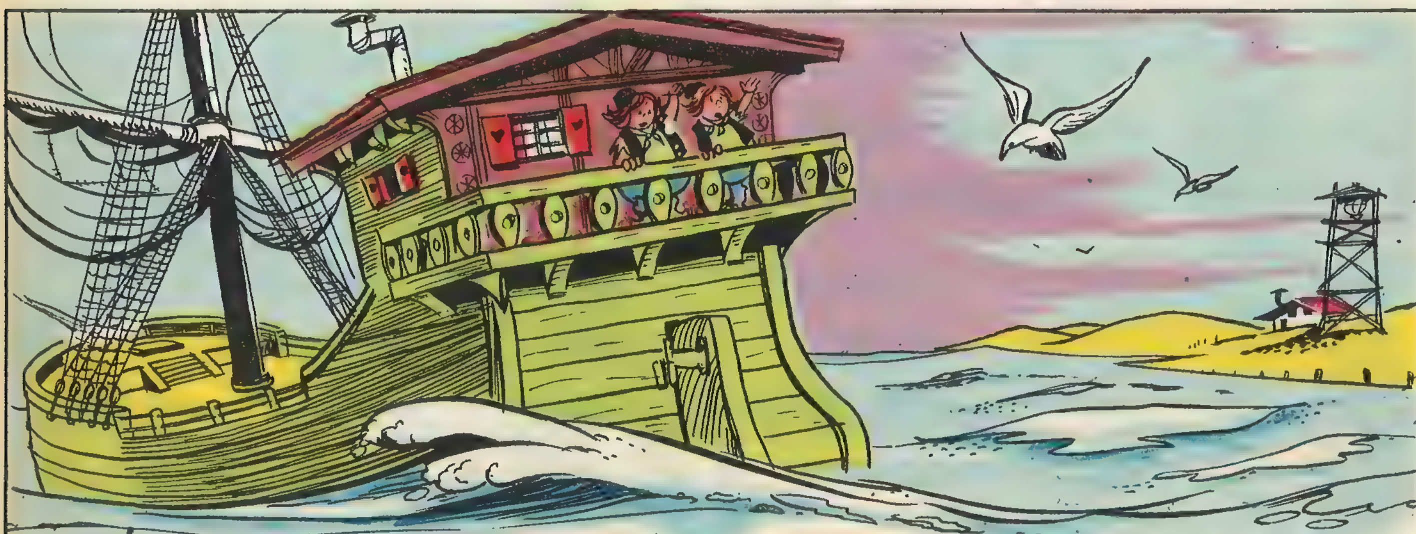
Bouw mee! Zorg
dat je iedere week
De Gruyter's Snoepje
van de Week krijgt!

Freek en Frank

FREEK EN FRANK WAREN DOOR ADMIRAAL BOEM ONTDEKT EN HIJ BESLISTE DAT ZE ALS MATROZEN DIENST MOESTEN DOEN OP ZIJN SCHIP...

EINDELIJK BEGREPEN FREEK EN FRANK DAT ER VOOR HEN GEEN WEG TERUG MEER WAS. ZE WAREN OP EEN BOOT TERECHTGEKOMEN, DIE KLAAR LAG OM WEG TE VAREN NAAR VREEMDE LANDEN.

HET ANKER WAS INGEHAALD, DE WIND BLIES IN DE ZEILEN EN LANGZAAM VERDWEEN HET LAND UIT HET ZICHT. TRIEST ZWAAIDEN DE TWEE TEN AFSCHEID.

FREEK WERD AL DADELIJK MET EEN GROTE ZWABBER OP HET DEK AAN HET WERK GEZET.

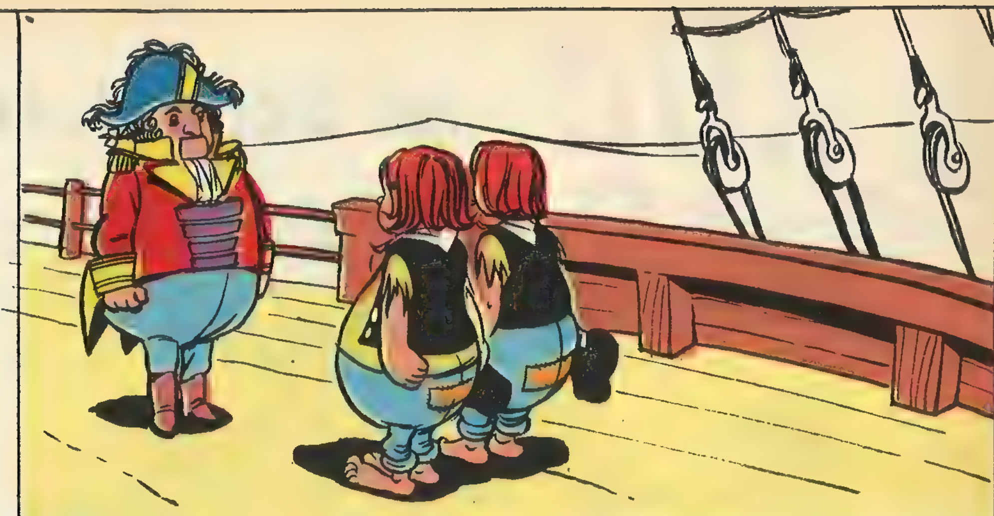

FRANK VOELDE ZICH ACHTER HET GROTE STUURWIEL OOK NIET ERG OP ZIJN GEMAK.

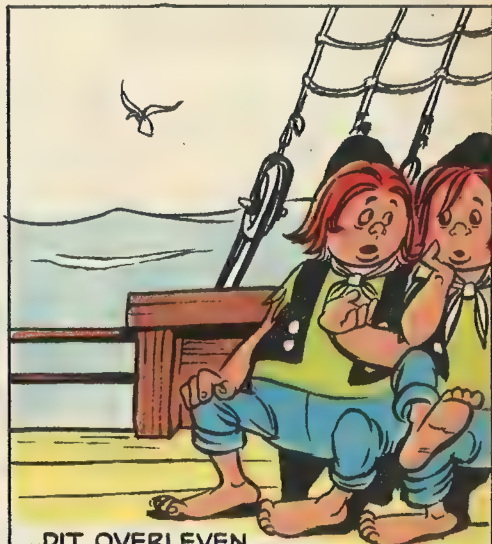

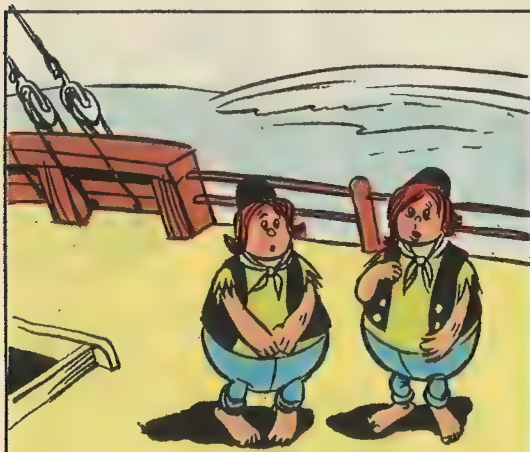
DE ENIGE DIE ECHT GELUKKIG WAS, WAS ADMIRAAL BOEM. HIJ STOND LACHEND AAN DE RELING.

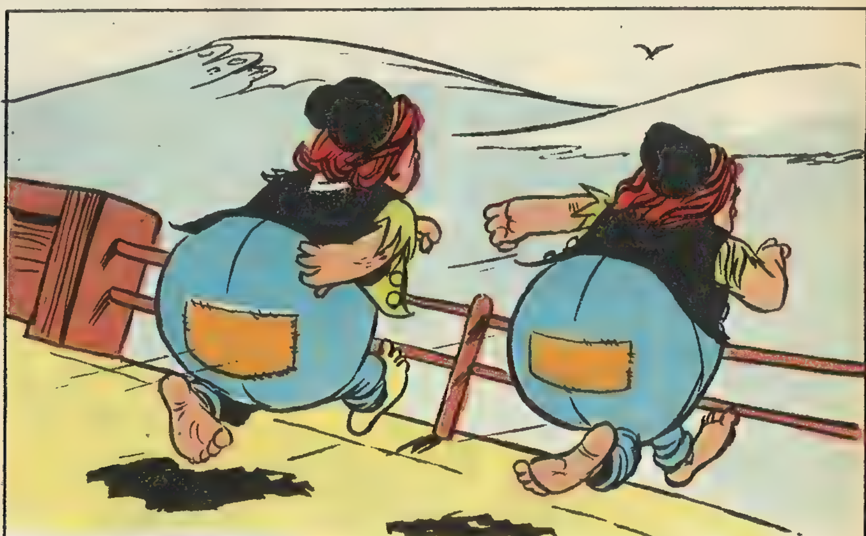

PLOTSELING SCHOOT HEM
IETS TE BINNEN.
„ALLE HENS AAN DEK!"
BULDERDE HIJ.

FREEK EN FRANK SCHROKKEN ZICH EEN HOEDJE.
WAT HAD DAT TE BETEKENEN? DE ADMIRAAL WENKTE
MET ZIJN HAND DAT ZE BIJ HEM MOESTEN KOMEN.

„WANNEER IK „ALLE HENS AAN DEK" ROEP, MELDT IEDEREEN
ZICH ONMIDDELLIJK BIJ MIJ! EN ALS ECHTE MATROZEN,
BUIK IN EN BORST VOORUIT, BEGREPEN?"

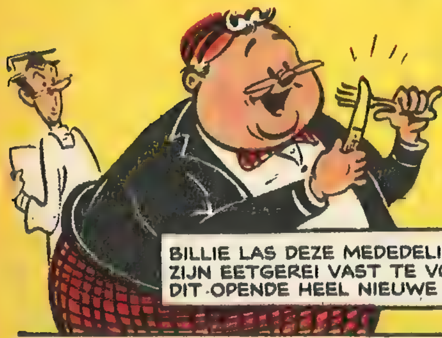

„DIT OVERLEVEN
WE NOOIT, FREEK," KLAAGDE
FRANK. „DE HELE DAG WASSEN,
SCHROBBEN EN POETSEN!
EN OVERAL WATER, BRRR!"

LANGZAAM KWAMEN ZE OVER-
EIND. HET DEK SCHOMMELDE
ZO AKELIG, DAT HUN MAAG
OOK LEEK TE SCHOMMELEN.

ALSOF ZE HET HADDEN AFGESPROKEN RENDEN BEIDE
VRIENDEN NAAR DE RELING EN BOGEN ZICH VOOROVER...

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

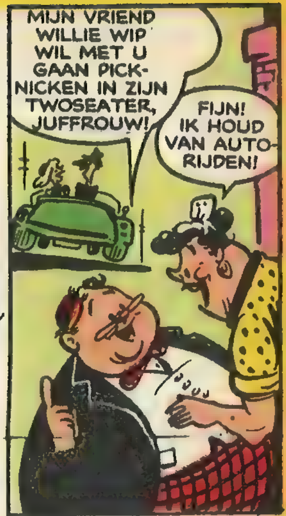

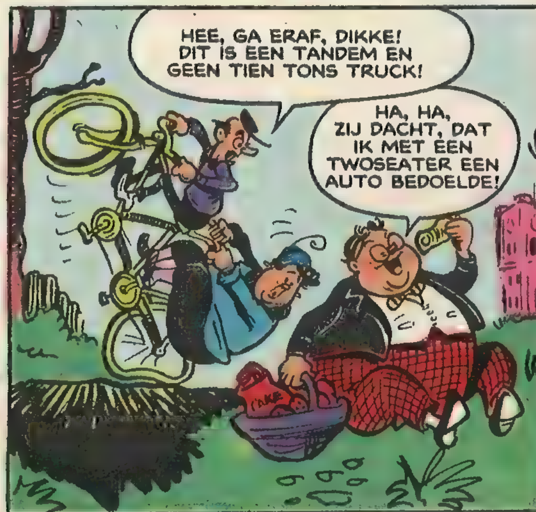

BOE-HOE, NU HEB IK GEEN VRIEND MEER! ALLEEN NOG DEZE FOTO'S VAN MIJN LIEVELINGS-STERREN!
IK ZAL IETS MOOIS VOOR U MAKEN!
DR KILDARE
CLIFF
ELVIS
DEEG

O, WAT MOOI! DAT HEB JE KEURIG GEDAAN, KAREL, DIE BEELDEN UIT DEEG!
IK ZAL HAAR AAN EEN ECHTE VRIEND HELPEN, DAN IS KAREL NERGENS MEER!
ELVIS
CLIFF

HEB JIJ ZIN OM MET ONZE KOKKIN TE GAAN PICKNICKEN? ZE BRENGT HEEL VEEL LEKKERS MEE!

MIJN VRIEND WILLIE WIP WIL MET U GAAN PICKNICKEN IN ZIJN TWOSEATER, JUFFROUW!
FIJN! IK HOUD VAN AUTO-RIJDEN!

KOM MAAR GAUW, JUFFROUW! U MAG ACHTEROP ZITTEN!
W...WAT IS DAT??

HEE, GA ERAF, DIKKE! DIT IS EEN TANDEM EN GEEN TIEN TONS TRUCK!
HA, HA, ZIJ DACHT, DAT IK MET EEN TWOSEATER EEN AUTO BEDOELDE!

HELP! NOU HANG IK AAN EEN TAK!
WEET JE NOG MEER VAN DIE GRAPJES?

DE KOKKIN MOCHT BILLIE NU NOG VEEL MINDER EN ZIJN PORTIES ETEN WERDEN ALSMAAR KLEINER!...
ASJEBLIEFT, DAT IS VOOR JOU!

ALS U WILT, BEZORG IK U EEN VRIEND, DIE NOG KNAPPER IS DAN DIE DRIE SCHOONHEDEN BIJ ELKAAR!
DAT MOET DAN EEN HÉLE KNAPPE ZIJN!
ELVIS
CLIFF

AFGESPROKEN! DEKT U VAST DE TAFEL, DAN ZAL IK HEM VOOR HET ETEN UITNODIGEN!
GOED, DAT DOEN WE!

HEE, MENEER, HEBT U HONGER? GA DAN GAUW MEE!

IK HOOP, DAT DIE MAN EVEN KNAP IS ALS JIJ BEWEERT, BILLIE!
EH... IK ZEI, DAT HIJ EVEN KNAP IS ALS ELVIS, CLIFF EN DR. KILDARE SAMEN!

DAAROM DOE IK ZE BIJ ELKAAR!
DE MASSA GOED DOOREEN KNEDEN...

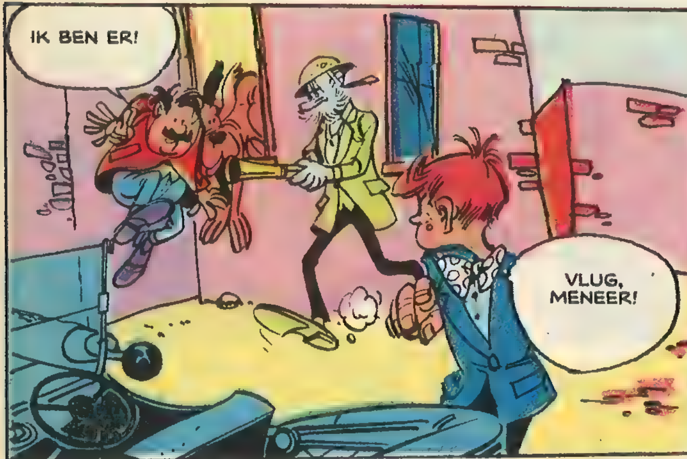
...EN DIT IS DAN DE STER, ONTSTAAN UIT DRIE ANDERE STERREN!
IK BEN BRAM BLOK, DE STRAATVEGER. IS HET ETEN KLAAR?

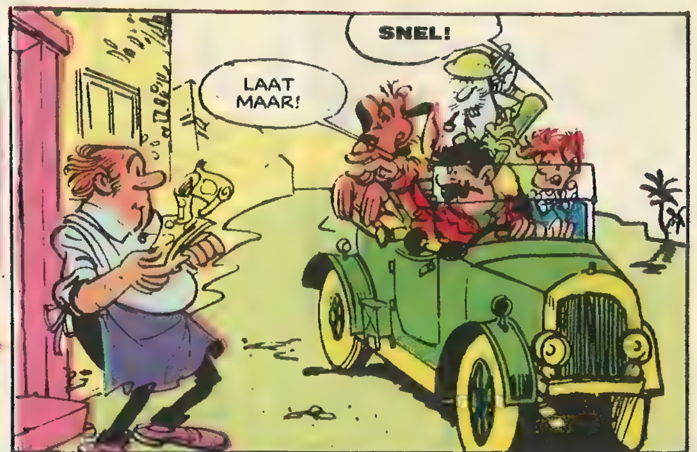
HELP! NIET DOEN! IK KAN ER TOCH NIKS AAN DOEN, DAT DIE BRAM BLOK ZO'N GRAPPIG GEZICHT HEEFT?!

Kareltje Sprint

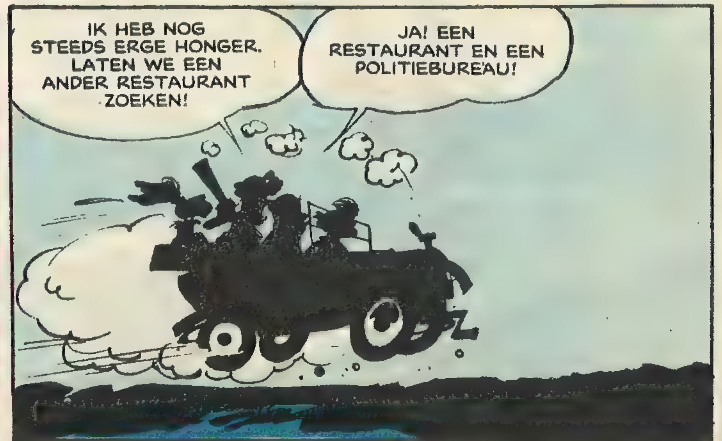

IK BEN DE BURGEMEESTER! GELUKKIG DAT U ER BENT! SNEL, GEEF MIJ DAT BORSTBEELD!
MAAR IK WIL DE BURGEMEESTER NIET, IK MOET DE COMMISSARIS HEBBEN!

U BENT TOCH DE BEELDHOUWER, NIETWAAR?
?!
?!

GELUKKIG BENT U OP TIJD!
JA, MAAR... WIJ...

HET LIJKT UITSTEKEND, NIET?
PRECIES!
DENK ERAAN DAT DE ONTHULLING OVER EEN HALF UUR ZAL PLAATS VINDEN!

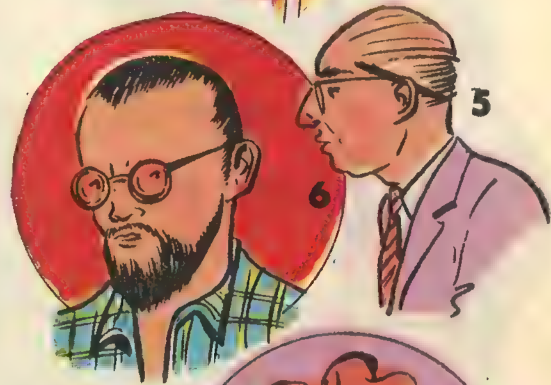

ZET HET DADELIJK OP DE SOKKEL!
HEE, VOORZICHTIG! HET IS EEN MICHELANGELO!

JA, ZEKER. MICHELANGELO TURLUPIPO, ONZE GROTE DICHTER!
AAN MICHEL-ANGELO TURLUPIPO
©real presse

MIJN COMPLIMENTEN, PROFESSOR! EEN MEESTERWERK!
KOM GAUW! DE BEROEMDE DICHTER WIL KENNIS MET U MAKEN!
44

HEB JE MENSENKENNIS?

Het komt nogal eens voor dat er gezegd wordt: „Die man of die vrouw is nu echt het type van een..." en dan volgt er een bepaald beroep. Dat wil dan zeggen dat je aan iemand kunt zien welk beroep hij of zij uitoefent. Op deze bladzijde zijn twintig typen getekend die ieder een bepaald beroep vertegenwoordigen. Om het je niet al te moeilijk te maken zijn ze een beetje overdreven getekend, een beetje aangedikt zoals we dat noemen. Hieronder staan twintig diverse beroepen vermeld. Wat je nu te doen hebt, is de overeenkomstige personen en beroepen bij elkaar te zoeken. Een beetje mensenkennis is ervoor nodig, maar moeilijk is het niet. Als je meent de juiste combinaties gevonden te hebben, kun je op bladzijde 30 controleren of je goed geraden hebt. Veel plezier.

DIT ZIJN DE BEROEPEN OF KWALITEITEN:

geleerde,
bokser,
ballerina,
kantoorbediende,
nozem,
filmster,
schaker,
butler,
directeur van een groot bedrijf,
dirigent van een amusementsorkest,
mannequin,
jazzmusicus,
autocoureur,
ontwerper van damesmode,
gangster,
onderwijzeres,
rechercheur,
hoofdredacteur van een grote krant,
secretaresse,
kunstschilder.

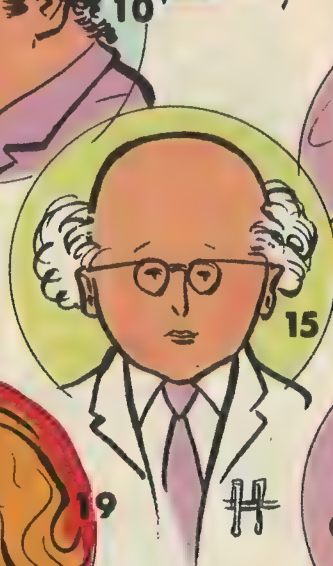

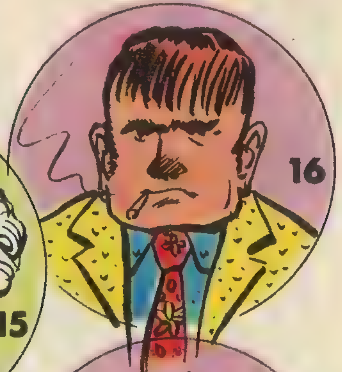

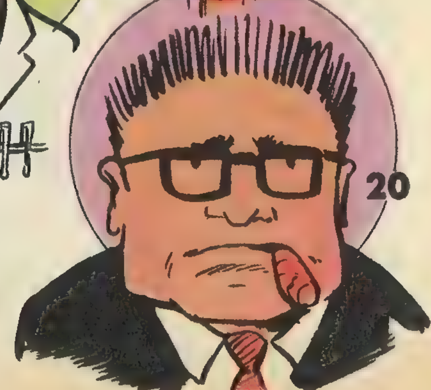

BILL BLUFFER

HIJ IS 'S WERELDS GROOTSTE OPSCHEPPER!

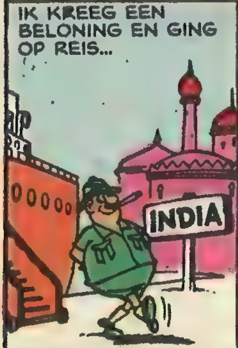

POLLIE en OLIVIER

Avontuur in Spanje 1

DOOR DAVID SCOTT DANIELL

TEKENINGEN VAN HERMAN GIESEN

HOOFDSTUK I

Moed verloren, al verloren

Alles was rustig, verdacht rustig eigenlijk, binnen de muren van de stad Albencia; en ook daarbuiten, op de vlakte, was niets te horen. Het was zó stil, dat tamboer Olivier Crow, die behoorde tot de compagnie van kapitein Fairclough van het honderdelfde regiment infanterie, zich helemaal niet op zijn gemak voelde. Het was een half uur voor zonsopgang en dat was ongeveer het tijdstip, waarop de Fransen gewoonlijk tot de aanval overgingen.

Olivier wist dat de stilte nu ieder ogenblik verbroken zou kunnen worden door het gebulder van kanonschoten, door ontploffingen, het geknal van geweren en het gefluit en gegier van kogels.

Olivier onderdrukte een geeuw. Nu hij dienst had en onder bevel stond van de officier en de sergeant van de wacht, mocht hij niet geeuwen, niet met zijn voeten schuifelen of om het even welk geluid maken, tenzij hij daartoe bevel gekregen had. Als hij

het zichzelf helemaal eerlijk had moeten bekennen, dan zou hij hebben moeten toegeven dat hij bang was; het feit, dat hij steeds behoefte voelde om te geeuwen, was daarvan een bewijs.

Een leerling-tamboer van het honderdelfde regiment infanterie — en Olivier was ervan overtuigd dat dit het beste regiment was van het hele Britse leger — zo'n leerling-tamboer mag niet bang zijn en hij mag nog minder laten blijken dat hij bang is. Toch voelde hij zich niet helemaal lekker en hij schaamde zich diep over zijn angst. Opnieuw onderdrukte hij zenuwachtig een geeuw.

Hij keek tersluiks eens naar zijn oom. Sergeant Trott scheen volkomen op zijn gemak te zijn; hij stond daar bij het noordwestelijke bolwerk als een mollig standbeeld in zijn vuurrode uniform met de witte bandeliers en met de lans die bij zijn rang hoorde in de hand. En ook vaandrig Peter Boscowen leek volkomen op zijn gemak, maar die was dan ook officier, al was hij ongeveer even oud als Olivier zelf. De vaandrig stapte langzaam heen en weer; hij had zijn overjas dicht om zich heen getrokken en de punt van zijn zwaard tikte tegen de stenen. Hij bleef even staan om met zijn handen op het bolwerk te steunen. Hij staarde over de vlakte, waar echter in de duisternis niets te zien was. In de verte zag hij alleen flauw de vuren in het vijandelijke kamp, dat ongeveer twee kilometer verderop lag, maar in de Franse loopgraven was geen spoortje licht te zien en geen enkel geluid te horen. Die loopgraven kwamen iedere nacht dichter bij de muren van de stad; er werden steeds nieuwe gegraven. Het was heel goed mogelijk dat er op ditzelfde ogenblik een Franse stoottroep klaar stond om aan te vallen; doelbewuste, ervaren soldaten, aangevoerd door dappere officieren; allen bereid om zo nodig hun leven te geven bij de bestorming van de stad, voor de eer van hun keizer Napoleon.

Olivier voelde weer een geeuw opkomen en toen hij deze probeerde te onderdrukken, maakte hij een erg raar piepgeluid. Sergeant Trott keek opzij en fronste de wenkbrauwen. Vaandrig Boscowen keek Olivier met opgetrokken wenkbrauwen aan. Verlegen boog onze held het hoofd. Hij streek voorzichtig met een van zijn stokken over zijn trommel en deed alsof hij zich ervan wilde overtuigen dat de huid niet slap geworden was in de koude nachtlucht. Toen ging hij weer correct in de ruststand staan; de trommelstokken in de handen achter zijn rug, de voeten dertig centimeter van elkaar, het hoofd rechtop, en met een gezicht alsof hij zich volkomen op zijn gemak voelde.

Eensklaps werd de stilte verbroken door een hels kabaal, dat van rechts klonk, ongeveer honderd meter voor het westelijk bolwerk. De Franse kanonnen begonnen te bulderen en de kanonskogels kraakten tegen het metselwerk. Het geweervuur klonk alsof er een reusachtige lap katoen in repen werd gescheurd. Door het geweervuur en de kanonschoten werden vurige sporen getrokken in de duisternis en plotseling klonk er een luide, rauwe kreet.

Olivier was in de houding gesprongen en had zijn trommelstokken opgeheven ter hoogte van zijn ogen.

„Sla alarm, tamboer," zei vaandrig Boscowen, die zijn stem zo onverschillig mogelijk liet klinken.

Daar vlogen de trommelstokken van Olivier al op en neer en zijn roffel werd onmiddellijk beantwoord door een tweede en daarna door een derde trommel. Vanuit het hoofdkwartier van kapitein Fairclough, dat tegenover de kathedraal lag, weerklonk een hoornsignaal. Het geknetter van de Britse geweren wedijverde nu met het lawaai van de Franse aanval. Op scherpe toon werden er bevelen geschreeuwd. Op de stenen trappen weerklonk het lawaai van bespijkerde laarzen, toen de manschappen zich haastten om hun positie bij de muren in te nemen.

Vaandrig Boscowen liep naar het toneel van de strijd. Sergeant Trott en tamboer Crow volgden hem. Al gauw kwam ook kapitein Fairclough bij hen staan.

„Zijn onze vrienden zoals gewoonlijk weer bezig met hun ochtendgymnastiek, Boscowen?" schertste hij.

„Ze vallen nu op een andere plaats aan, kapitein," antwoordde de vaandrig.

„Ik geloof niet dat het veel te betekenen heeft," zei de kapitein.

Hij leunde over de borstwering en keek naar het schouwspel daar be-

In de verte zag hij flauw de vuren in het vijandelijke kamp.

neden, dat helder verlicht werd door de langzaam opbrandende fakkels, die altijd achter de muur gereed werden gehouden en die nu naar beneden waren gegooid. Er was een ladder tegen de muur gezet en een jonge Franse officier klom met zijn zwaard in de hand moedig het eerst naar boven. Hij was echter nog niet halfweg de ladder, toen een lange Britse soldaat over de muur leunde en de ladder achterovergooide.

De Franse officier kwam boven op een sergeant terecht en kapitein Fairclough begon te lachen en wuifde hem vriendelijk toe.

„Kapitein," vroeg vaandrig Boscowen, „zal ik de reservetroepen laten aanrukken?"

„Wel nee, Boscowen, dat is helemaal niet nodig," antwoordde de kapitein. „Dit loopt wel met een sisser af. Ze beginnen zich al weer terug te trekken."

Een half uur later was alles weer rustig. De Fransen hadden zich in hun loopgraven teruggetrokken, de Britse soldaten waren naar hun kwartieren teruggegaan en alleen de schildwachten bleven op de muren achter. Vermoeide manschappen waren bezig om de verbruikte ammunitie te vervangen door nieuwe, en de mannen van de artillerie haalden hun wapens uit elkaar en maakten die schoon.

Vaandrig Boscowen, die officier van de wacht was, maakte een ronde langs de muren en werd daarbij vergezeld door de sergeant van de wacht en de tamboer.

Olivier begon zich nu langzamerhand al wat beter te voelen. Toen het vuurgevecht op zijn heetst was, had hij zichzelf ertoe gedwongen om stil te blijven staan in de vuurlinie, zó, dat zijn hoofd net boven de muur uitkwam. Hij was erin geslaagd weerstand te bieden aan de verleiding om zich achter de veilige muur terug te trekken. Hij had de kogels langs zijn hoofd horen fluiten en één keer was er een kogel zó dicht langs zijn hoofd gegaan, dat hij de luchtdruk had kunnen voelen.

Op deze manier, zo dacht hij, gedroeg hij zich in ieder geval zoals een tamboer van de compagnie van kapitein Fairclough van het honderdelfde regiment infanterie zich behoorde te gedragen.

„Olivier, mijn jongen," zei sergeant Trott, toen vaandrig Boscowen even met een van de schildwachten stond te praten, „het was nu niet bepaald noodzakelijk dat jij je hoofd boven de muur uit stak, toen het gevecht in volle gang was, vind je wel?"

„Ik ben niet bang voor de kogels, oom," zei Olivier.

„Dan ben je nog een grotere dwaas dan ik altijd gedacht heb," zei de sergeant. „Als je plicht je gebiedt je leven te wagen, dan moet je dat doen. Maar het is helemaal geen verdienste als je zonder noodzaak roekeloos bent. En dan nog eens wat: als we in dienst zijn, moet je me geen oom meer noemen."

„Neem me niet kwalijk, sergeant," antwoordde Olivier.

Diezelfde middag zaten Pollie en Olivier op hun gemak op het kleine terras van het huis waar zij waren ingekwartierd. Olivier had zijn vuurrode uniformjas met de gouden tressen en de zwart leren boord, die hij altijd strak om zijn hals droeg, uitgedaan en hij lag nu op zijn rug in de schaduw, met zijn handen onder zijn hoofd. Pollie Trott, die een dochter was van sergeant Trott en dus een nichtje van Olivier, zat een beetje gitaar te spelen. Ze was even oud als Olivier, ze had vlaskleurig haar en ze leek wel een beetje op hem.

Soldaat Pilchard lag in de schaduw van een grote vijgeboom in de hoek te soezen. Zijn lange neus wees naar de lucht en zijn mond ging beurtelings open en dicht, terwijl hij zachtjes snurkte. Hij was al heel lang in het leger en had al lang officier kunnen zijn als hij dat gewild had. Maar hij had het als gewoon soldaat best naar zijn zin.

Hij was bij zijn vrienden bekend als „Pharao", omdat hij ook in Egypte gediend had en daar heel dapper had gevochten. Voor Pollie en Olivier was hij altijd oom Pharao.

Soldaat Pilchard lag in de schaduw van een grote vijgeboom in de hoek te soezen.

Pollie sloeg een zeer doordringend akkoord aan. „Waar is papa eigenlijk?" vroeg ze.

„Die is uitgegaan," zei Olivier.

Soldaat Pilchard deed één oog open. „Alle sergeants moesten bij de kapitein komen. Dat betekent vast en zeker dat er narigheid op komst is, wat ik je brom."

„Ga maar gerust weer slapen, oom Pharao," zei Pollie, „en maakt u zich maar niet bezorgd, hoor: het zal zo'n vaart wel niet lopen."

„Dat had je maar gedacht!" zei soldaat Pilchard. „We zijn hier met onze ene compagnie om de stad te verdedigen tegen drie prima bataljons van de Franse infanterie. We hebben een tekort aan ammunitie, het eten wordt schaars en de vijfduizend Spaanse burgers die hier in de stad wonen, worden hoe langer hoe ontevredener, en als ze nog meer honger krijgen, kunnen we helemaal niet meer op hen vertrouwen. Maar speel jij nog maar eens wat vrolijks, Pollie, dan zal ik, zoals het een goed soldaat betaamt, proberen nog wat te slapen nu ik er nog de tijd voor heb, en zal ik het maar aan mijn meerderen overlaten om zich zorgen te maken over de toekomst."

Een paar minuten later vormde het gesnurk van soldaat Pilchard een mooie begeleiding bij een Spaanse dans, die Pollie op haar gitaar speelde. Olivier keek naar een lichtgroene hagedis, die zich zat te koesteren in het zonnetje op een warme steen. De hagedis verdween als een vuurflits toen Olivier overeind krabbelde. Hij had de zware voetstappen van sergeant Trott gehoord, en ofschoon hij op dat ogenblik echt geen dienst had, zodat hij nu sergeant Trott wel oom Reuben mocht noemen, wilde Olivier toch liever niet dat de sergeant hem zou aantreffen, terwijl hij languit op de grond lag en maar wat naar hagedissen lag te kijken! Pollie hield op met spelen en soldaat Pilchard deed weer één oog open. De sergeant was in vol ornaat en hij zag er erg warm uit. Hij nam zijn pet af en veegde het zweet van zijn voorhoofd met een rode zakdoek met gele stippen.

„Ik weet, wat u nodig heeft, papa," zei Pollie, terwijl ze opstond. „Een lekker kopje thee."

„Zo is het, Pollie-mijn-kind," zei de sergeant. Hij knoopte zijn uniformjas los, maakte zijn stijve boord open en ging zitten. „Als je me met je ene hand een heleboel goudstukken zou aanbieden en met je andere hand een hete kop thee, dan zou ik vast en zeker de thee kiezen!"

Toen Pollie bij de poort van de binnenplaats kwam, kwam ze daar een jong Spaans meisje tegen dat een theeblad droeg. Ze zei vriendelijk in gebroken Engels: „Toen ik zien, u komen, sergeanto Trott, ik maken de thee net als Pollie mij geleerd hebben."

„Pepita, meisje, je bent een juweel!" zei de sergeant.

Pollie schonk een grote kroes thee in.

„Pepita, meisje, je bent een juweel!" zei de sergeant.

„Gaat u alstublieft zitten, senorita," zei Olivier. Hij veegde met zijn zakdoek over een stoel.

„Gracias, senor Olivier," zei Pepita en bewaaierde met een elegant gebaar haar gezicht.

„Wat is er aan de hand, sergeant?" vroeg soldaat Pilchard. Hij nam dankbaar de kroes thee aan, die Pollie hem overhandigde.

„De kapitein heeft bevel gegeven dat alle voorraden in de stad bij elkaar moeten worden gebracht in het raadhuis. We moeten er zeker van kunnen zijn dat iedereen, rijk of arm, soldaat of burger, evenveel te eten krijgt."

„Is de toestand dan werkelijk zo ernstig, oom?" vroeg Olivier.

„Het hangt ervan af wat jij onder ernstig verstaat, Olivier, mijn jongen. Het ziet er inderdaad niet zo erg rooskleurig uit. Kapitein Fairclough heeft besloten dat niemand zijn haren meer mag poederen. Het meel moet allemaal als voedsel worden gebruikt."

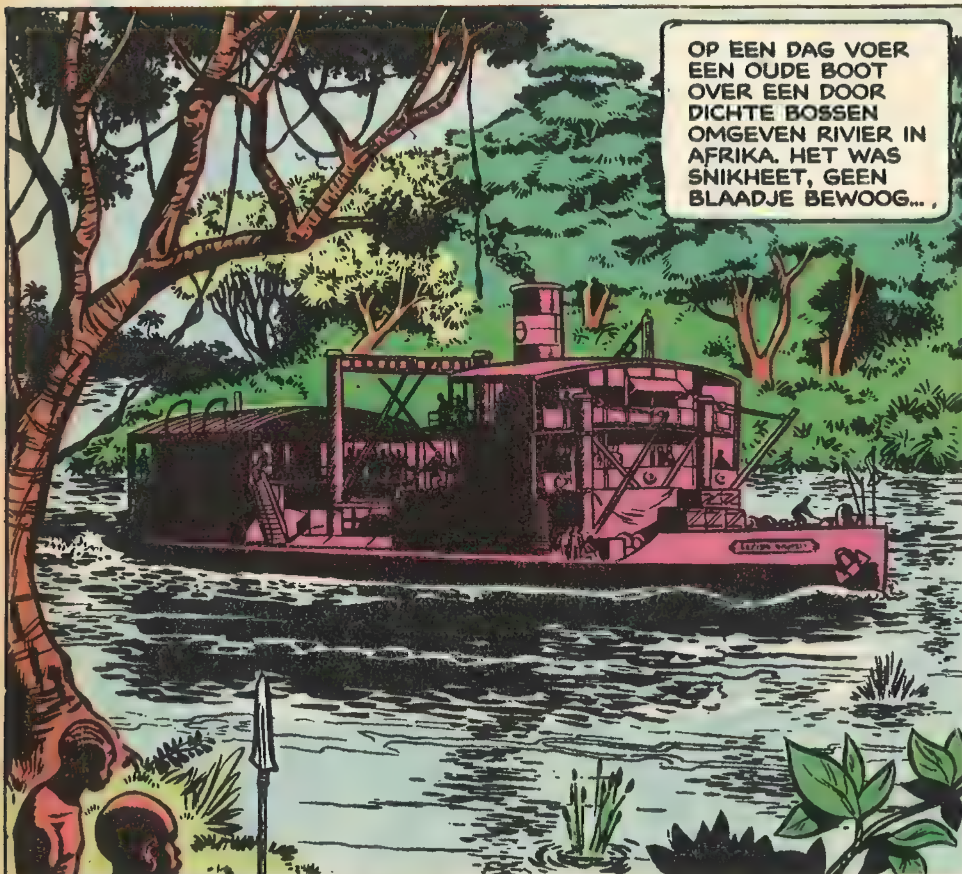
„Dat is werkelijk niet zo best," zei Pilchard met een bedenkelijk gezicht. „Dan zal de compagnie er wel belachelijk uit zien als de parade wordt afgenomen. Soldaten met bruin haar, soldaten met strogeel haar, zwartharige soldaten, kale soldaten, om van uw aanwezigheid nog maar te zwijgen, sergeant. We schijnen behoorlijk in de knoei te zitten."

„Als we alleen maar een manier wisten," zei Olivier, „om kolonel Frinton bericht te sturen, dat we in moeilijkheden zijn. Dan zou hij direct de rest van het regiment laten aanrukken en dan zouden we de Fransen in een ommezien op de vlucht kunnen jagen."

WORDT VERVOLGD

TIGER-JOE

Een nieuw verhaal

redder in de nood

Cliff Rendall

HET GEHEIM VAN DE VIJF VIERKANTEN

SCIENCE FICTION

IN EEN STATION OP DE PLANEET TERAKTION HEBBEN CLIFF EN SHENA TWEE MANNEN ONTMOET, DIE, EVENALS ZIJ, IN DE MACHT VAN BEWONERS UIT EEN ANDER ZONNESTELSEL ZIJN GERAAKT. ALS CLIFF ZIJN ZWARE RUIMTEPAK VOOR LICHTERE KLEDING HEEFT VERWISSELD, ONTDEKT HIJ, DAT DE ANDEREN PLOTSELING ZIJN VERDWENEN. OP ZOEK NAAR ZIJN METGEZELLEN BETREEDT CLIFF EEN VERLICHT PLATFORM IN EEN ZAAL VOL VREEMDE INSTRUMENTEN. HET VOLGENDE OGENBLIK BEMERKT HIJ DAT HIJ IS VERPLAATST IN EEN TOTAAL ANDERE OMGEVING...

18

VERBLIND DOOR HET FELLE ZONLICHT BLIJFT CLIFF ENKELE SECONDEN ROERLOOS LIGGEN...

DOOR HYPNOTISCHE KRACHT WERD IK GEDWONGEN DAT PLATFORM TE BEKLIMMEN, MAAR WAT IS ER DAARNA GEBEURD? WAAR TER WERELD BEN IK NU TERECHTGEKOMEN? DIE BOMEN EN PLANTEN HEB IK OP DE AARDE NOOIT GEZIEN!

ENIGE TIJD LOOPT CLIFF DOELLOOS ROND...

EIGENLIJK MOEST IK BLIJ ZIJN DAT IK ME WEER IN DE OPEN LUCHT KAN BEWEGEN, MAAR... **GROTE GENADE!** ER STAAN TWEE ZONNEN AAN DE HEMEL! **IK MOET ME OP EEN HEMELLICHAAM IN EEN ANDER ZONNESTELSEL BEVINDEN!!**

CLIFF!

DAT IS SHENA'S STEM! HET GELUID KWAM VANACHTER DIE ROTSEN!

HIERHEEN, CLIFF!

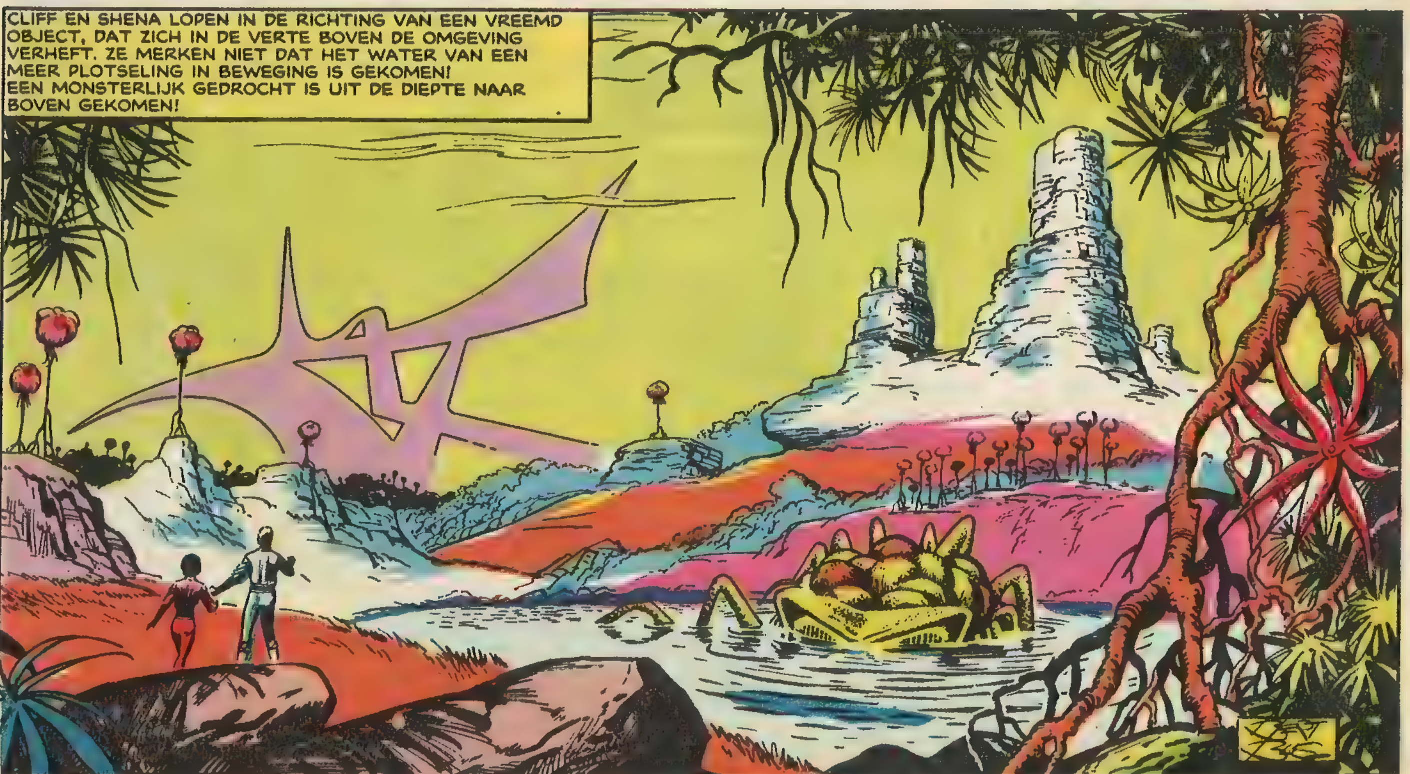
GELUKKIG, JÍJ BENT HIER DUS OOK! WAAR ZIJN VERNON EN ZELINSKI?

TOEN IK MIJN KAMER IN HET STATION OP TERAKTION VERLIET OM NAAR DE GROTE ZAAL TE GAAN, WAREN ZE VERDWENEN! IK RIEP JOU, MAAR IK WERD TEGELIJKERTIJD DOOR HYPNOTISCHE KRACHT GEDWONGEN OP HET PLATFORM TE KLIMMEN! HET VOLGENDE MOMENT WAS IK HIER...

IK DENK DAT WIJ DOOR DAT PLATFORM TE BETREDEN EEN SOORT TRANSFERENTIE-APPARAAT IN WERKING HEBBEN GESTELD. WAARSCHIJNLIJK ZIJN WE VERPLAATST NAAR KAUN, DE PLANEET UIT HET STELSEL ALPHA-CENTAURI, DAT OP VIER LICHTJAREN OF VEERTIG BILJOEN KILOMETER VAN ONZE AARDE IS VERWIJDERD!

ONZE LICHAAMSATOMEN ZIJN DUS OMGEZET IN ELEKTRISCHE ENERGIE, VERVOLGENS OVERGEBRACHT NAAR DEZE VERRE PLANEET EN DAAR OPNIEUW IN MATERIE OMGEZET?!? **ONGELOFELIJK!** MAAR ALS DAT ZO IS, ZIJN WE MISSCHIEN DICHT BIJ ONZE VRIEND DOCTOR DEVOON!

JUIST! EN MISSCHIEN OOK DICHT BIJ ONZE VIJAND MATIC EN ZIJN ROBOTS!
JA! MAAR ECAR, HET MEISJE UIT DE LICHTBOL, BEVINDT ZICH HIER WAARSCHIJNLIJK OOK! MAAR KIJK... WAT IS DAT VOOR EEN REUSACHTIG BOUWWERK?

CLIFF EN SHENA LOPEN IN DE RICHTING VAN EEN VREEMD OBJECT, DAT ZICH IN DE VERTE BOVEN DE OMGEVING VERHEFT. ZE MERKEN NIET DAT HET WATER VAN EEN MEER PLOTSELING IN BEWEGING IS GEKOMEN!
EEN MONSTERLIJK GEDROCHT IS UIT DE DIEPTE NAAR BOVEN GEKOMEN!

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE, BEZIG HET GEHEIM VAN DE SCHOENER DE MEEUW TE ONTRAADSELEN, WAREN SAMEN MET HUN TEGENSTANDERS REIS EN KALDO GEVANGENGENOMEN DOOR INBOORLINGEN. TED HAD EEN PLAN BEDACHT OM TE ONTSNAPPEN...

TENSLOTTE SPRONG ARCHIE AAN BOORD.

DE MOTOR DOET HET NIET MEER, DUS MOETEN WE DE ZEILEN HIJSEN!

ARCHIE, HELP EENS EEN HAND-JE!

HELAAS WAS DE ONTSNAPPING ONTDEKT DOOR DE INBOORLINGEN...

WE ZULLEN MET HEN AFREKENEN!

IK GELOOF DAT ZE ONS WILLEN AANVALLEN! WAT NU?

WACHT, IK HEB EEN IDEE!

ARCHIE HAALDE ZAKKEN MEEL UIT HET RUIM EN ZETTE ZE OP EEN PLANK, DIE OVER EEN TON LAG.

LET OP! ALS IK, HET SEIN GEEF KUN JE VUREN!

MEEL

ARCHIES PROJECTIELEN TROFFEN METEEN DOEL.

KEN, HAAL NOG MEER ZAKKEN NAAR BOVEN!

DIT VREEMDE BOMBARDEMENT WAS TE VEEL VOOR DE INBOORLINGEN.

HELP! EEN VREEMD WAPEN!

ZE BLAZEN DE AFTOCHT!

EVEN LATER KOOS DE SCHOENER ZEE.

NU MOETEN WE REIS EN KALDO ZO VER KRIJGEN, DAT ZE ONS ALLES OVER DIT SCHIP VERTELLEN!

DREIGEND VATTE ARCHIE POST BIJ DE GEVANGENEN.

VOORUIT, REIS, VERTEL WAT JE WEET EN VLUG EEN BEETJE!

MET EEN VAN HAAT VERTROKKEN GEZICHT ZEI REIS:

ALS JE WILT WETEN WAAROM DE SCHOENER ONBEMAND OP ZEE RONDDREEF, GA DAN NAAR HET EILAND AGUNA! MEER ZEG IK NIET!

TED ANTWOORDDE:

GOED, WE GAAN NAAR AGUNA. REIS SCHIJNT ERGENS BANG VOOR TE ZIJN. WAT KAN DAT ZIJN?

REIS ZEI TEGEN KALDO:

NU GAAN ZE HUN ONDERGANG TEGEMOET! WIJ ZULLEN STERVEN, MAAR ZIJ OOK!

Wie puzzelt er mee?

VERSJE IN CIJFERS

1-4-4-2-10-2 15-4-18 '9 3-3-5 8-3-6-
-10-11-3 21-16-16-7 8-20 10-2-4-4-5,
14-4-2 17-4-14 15-16-12-4-4-7 8-20-5
11-19-7-9-11-3 4-4-5;
8-20-5 9-7-19-1-1-3-5 17-4-14 17-3-2
3-5 8-20-5 10-2-7-6-9.
8-4-4-7 2-16-3-5 6-9 5-4-4-7 17-4-4-7
2-16-3 12-16-19 18-4-4-5,
1-6-3-13 6-9 2-3-18-3-5 14-3 10-13-
-6-3-18-3-1 4-4-5;
17-3-2 8-3-6-10-11-3 14-4-2 6-9 15-
-4-18. . . 12-4-10 6-9.

Dit is een versje, waarvan de letters door cijfers vervangen zijn. Je kunt de letters vinden door in onderstaande omschrijvingen de woorden op te zoeken, die eveneens met cijfers aangegeven zijn. Als je een woord gevonden hebt, weet je meteen welke cijfers je in het versje in letters kunt veranderen. En dat zijn er dan heel wat, want elk cijfer stelt steeds dezelfde letter voor. Zo ga je door tot je alle letters „ontcijferd" hebt.

In de woestijn heerst groot gebrek aan 12-4-2-3-7.
Boter en 9-4-4-10 behoren tot de zuivelprodukten.
„Waar gaat de 7-3-6-10 naar toe?" vroeg de conducteur.
Na een lange periode van 21-16-7-10-2 viel de dooi in.
Goede 12-20-5 behoeft geen krans.
Toen wij laat op de avond naar huis teruggingen, vroeg vader: „Je bent toch niet bang in het 14-16-5-9-3-7?"
In Amsterdam zijn de 17-19-6-15-3-5 op palen gebouwd.
„Kijk," zei de koopman, „hier heb ik een mooi 1-4-13-11-3 stof voor een bloesje."
„9-1-6-8 eens in die boom, maar pas op, dat je niet valt," zei de man.
Eigen haard is 18-16-19-14 waard.

ZIEKENLIJSTJE

Victor Hofmans, Sanatorium, zaal 2, Hellendoorn, spaart ansichtkaarten, bijvoorbeeld van poezen, stadsgezichten, dieren; ook allerlei kinderkaarten en afbeeldingen van Swiebertje zijn welkom. Wie maakt hem eens blij?

Francisca Hofmans (12), Sanatorium, zaal 5, Hellendoorn, spaart postzegels, afbeeldingen van Lassie en Ivanhoe, foto's van het koninklijk huis, van Sjoukje Dijkstra en van filmsterren, zangers en zangeressen, zoals Cliff, Elvis, Helen Shapiro, B.B., The Blue Diamonds en vooral Anneke Grönloh. Wie stuurt haar eens wat?

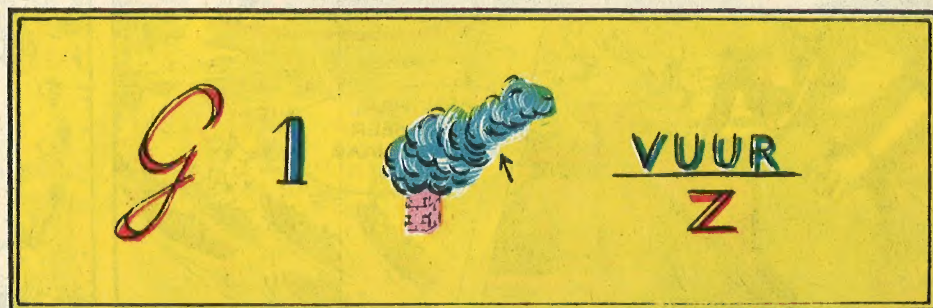
Finie Moller (15), Prof. Huberstraat 17, Franeker, is aan haar voet geopereerd. Zij zou graag kaarten met stadsgezichten en foto's van filmsterren ontvangen.

Bert Cloïn (13), Pastoor Dirvenstraat 10, Dongen (N.-Br.), heeft een bloedziekte en kan niet lopen. Hij zou heel graag wat post ontvangen. Ook spaart hij afbeeldingen van Ivanhoe en foto's van filmsterren en zangers. Wie schrijft hem eens?

REBUS

LETTERSOM

LOVER + LIZE = VLIEZEROL

Om dit rare sommetje op te lossen moet je, om te beginnen, de letters van de eerste twee woorden (elk afzonderlijk) door elkaar gooien om er twee nieuwe goede woorden van te maken. Samen vormen zij dan weer een woord, dat uit dezelfde letters als het derde woord in de opgave bestaat.

WOORDPAARTJES

KAT EN HOND
DIK EN . . .

LEGER EN VLOOT
WATER EN . . .

VADERLAND EN VORST
HONGER EN . . .

STRAND EN ZEE
WEL EN . . .

DAG EN DAUW
BONT EN . . .

Oplossing

HEB JE MENSENKENNIS?

van bladzijde 18:

1. Directeur van een groot bedrijf; 2. Ballerina; 3. Schaker; 4. Ontwerper van damesmode; 5. Kantoorbediende; 6. Jazzmusicus; 7. Kunstschilder; 8. Butler; 9. Mannequin; 10. Bokser; 11. Autocoureur; 12. Onderwijzeres; 13. Dirigent van een amusementsorkest; 14. Secretaresse; 15. Geleerde; 16. Gangster; 17. Nozem; 18. Rechercheur; 19. Filmster; 20. Hoofdredacteur van een grote krant.

OPLOSSING VAN DE PUZZEL UIT ONS VORIGE NUMMER

A	R	M		K	I	L		L	I	K
L	U	I	E	R		I	R	E	N	E
K	I	N		A	L	T		O	D	E
	E			M		E			I	
K	N	A	A	P		R	O	M	A	N
I		A						E		E
P	A	L	E	T		J	U	I	S	T
	G			J		A			E	
V	A	N		A	A	P		E	R	G
O	V	A	A	L		O	P	E	R	A
L	E	T		K	A	N		R	E	L

DE GOUDEN STAD

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.